

PAVEL KOLMAČKA – BERU ZA VDĚK ČASEM, KTERÝ MI DARUJÍ VNĚJŠÍ OKOLNOSTI

Kde je navíc psáno, že mám být úspěšný? V žádné tradici, kterou znám, nečtu příkaz: Budeš úspěšný!

ADAM GEBERT – TICHÁ

Když máme domixováno, stmívá se.

GEORGE RADOJČIĆ – JAROMÍR TYPLT

Na ploše obrazu se zapojuje do hrdinských skutků a slavných vítězství, nebo zas podléhá přesile a zakouší kruté porážky.

IVAN KAFKA – NÁMĚSTÍ A CHRÁM

O co šlo, o co jde a o co může jít.

DUŇA SLAVÍKOVÁ – KŘIŽOVNICKÁ ŠKOLA II.

Když se vydal na mystifikační pohřeb, v obřadní síni krematoria ke svému zděšení zjistil, že je na opravdovém pohřbu svého přítele.

ONDŘEJ PŘIBYL – ATELIÉRY

Prostor má okna, leč poměrně malá.

MICHAEL ŠPIRIT – CO MÁME Z JIROUSE

To opravdu nebyl autor, který by si vedl nějaký svůj „výkaz práce“.

PETR JINDRA – KONEC ČERNOBÍLÉ DOBY?

Humanistické motivy byly často vděčným palivem s levnou kupní cenou a vysokou výhřevností pro různé ideologické mašiny. Stačí jen vybrat ty, které jsou v kurzu.

LIBUŠE HECZKOVÁ – STORIE DI UNA CULTURA PLURALE

Annalisa Cosentino vysílá své čtenáře na cestu a nemyslí přitom na ně jako na turisty, nýbrž spíše jako na budoucí milovníky a zamilované.

JÜRGEN SERKE (1938–2024) – EVA JELÍNKOVÁ

To, co je těmto spisovatelům a Serkovi společné, je kromě přesvědčení o významu hodnot víra ve smysl a naplněnost lidského bytí. Jürgen Serke se upsal tvorbě příběhů o těchto lidech, a ti jsou tu teď s námi víc než předtím.